

ΜΗΘΥΜΝΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗΝ & ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΙ

Ετησία Δρ. 20 Εξάμηνος 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ-ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Θ. ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ

Αριθ. 20

Εν Μηθύμνη Κυριακή τῆ 26 Ἰουλίου 1920

Αριθ. 125

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΤΕΛΕΤΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ ΤΗΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Κατὰ πληροφορίας ἐξ Ἀδριανουπόλεως, ὁ Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν στρατηγῶν ἐπεσκέφθη τὴν Μητρόπολιν. Εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς Μητροπόλεως ἵστατο χορὸς πολυάριθμος ἱερῶν, ὅστις εἰς τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Βασιλέως ἐφάλλε τὸ «Μέγας ὁ Θεὸς...».

Ἡ δεξιὸς τοῦ Βασιλέως ἐγένετο εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς Μητροπόλεως. Ὁ Σ. Μητροπολίτης Πολυκαρπὸς ἔζησε τὸ ἔργον τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Στόλου, ἔξεθείας τὸν πολιτισμὸν τῶν Ἑλλήνων, ἐν τέλει δὲ ἠύχθη εἰς τὸν Βασιλέα νὰ ἴδῃ αὐτὸν τὸ ἔθνος καὶ Ἀυτοκράτορα τοῦ Βυζαντίου.

Ὁ Βασιλεὺς ἀλένευεν εἰς τὸν Μητροπολίτην καὶ τὸν Πολεμικὸν Στρατὸν. Ὁ Μητροπολίτης εὐχαριστῶν, ἀνεμνήσθη τῶν μαρτυριῶν τοῦ ἠαδοῦλου Ἑλληνισμοῦ, ἅτινα σφαιροῦνται σήμερον μετὰ ἀκτίνας τῆς ἐλευθερίας. Οἱ τελευταῖοι λόγοι του διεκρίθησαν ἀπὸ ἰγμοὺς ὑπεριτίτης συγκινήσεως.

Ὁ Σ. Σαχτούρης, διμήλας ἀκολούθως, ἀνεμνήσθη τοῦ ἀπαγορισμοῦ τοῦ Πατριάρχου Κυρίλλου, κερμασθέντος ἀπὸ τὸ παράθυρον τῆς αἰδοῦσης ἐκείνης. Παρέστησε τὸν Βασιλέα ὡς σύμβολον τῆς δόξης τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Στόλου καὶ τῆς ἀπολυτερώσεως τοῦ ὑποδοῦλου ἔθνους ἐκ τῶν δεινῶν τῆς δουλείας. Ἐχαίρεισε τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀνακτοῦ εἰς τὴν Ἀδριανουπόλιν ὡς σταθμὸν ἐπὶ τῆς λεωφόρου τῆς ἁγιοσύνης πρὸς τὴν Κωνσταντινουπόλιν καὶ τὴν ἄνοδον αὐτοῦ εἰς Ἐθρὸν εἰς τόσον νεαρὰν ἡλικίαν ἐγκατατήρουν ὡς ἀνάλογον πρὸς τὴν τρυφερότητα καὶ τὴν ὁρασερότητα τῶν νεογενέτων ἀνδρῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀναγεννήσεως.

Τὸς τελευταῖους λόγους τοῦ Ὑπατοῦ Ἀρμοστοῦ καλῶντων ἐνθουσιώδεις ἑπικραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Προθιπουργοῦ. Αἱ κυρίαί ται εἰσὺν με βροχὴν ἀνθέων τὸν Βασιλέα, διαρκῶς μειδιῶντα καὶ ἀντιβολοῦντα ἀπὸ χαρᾶν.

Μετ' ὀλίγων ὁ Βασιλεὺς ἀπεχώρη-

σεν ἐκ τῆς Μητροπόλεως ἐνφ' οἱ ἱερεῖς ἐψάλλον τὸ «ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν Οὐρανῷ καὶ γῆ ἐποίησε πάντα ὅσα ἠθέλησε». Ὅλοι κλαίον ἀπὸ συγκίνησιν.

Ἀκολούθως ὁ Βασιλεὺς μετέβη εἰς τὸ Διοικητήριον, ὅπου ἐτελέσθη ἐπίσημος ἀγασμός, παρισταμένων ὄλων τῶν ἐπισήμων. Ὁ Σ. Μητροπολίτης, φέρων τὰ ἀπνευμηθέντα εἰς αὐτὸν ποράσημα, εὐχαριστεῖ τὸν Βασιλέα διὰ τῶν διορισμῶν τοῦ Σ. Σαχτούρη ὡς Ὑπατοῦ Ἀρμοστοῦ καὶ ἐκφράζει τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Ἑσρακικοῦ λαοῦ πρὸς τὴν διοίκησιν αὐτοῦ.

Ὁ Σ. Σαχτούρης ἀπαντῶν ἠχαρίστησε θερμῶς καὶ ἐτόνισεν ὅτι στηριζόμενος εἰς τὴν συνεργασίαν τοῦ Ἑσρακικοῦ λαοῦ νὰ καταβάλῃ πάσαν προσπάθειαν ὅπως καταστήσῃ τὴν διοίκησιν ὁσοῦ δυνατόν ἐθνοπατικώτεραν. «Ἄλλως τε, προσέθηεν, εἴνε τούτου διακαγῆ τοῦ μεγάλου Κυβερνήτου μας».

Ὁ Βασιλεὺς ἐδώκεν μίλις λίρας διὰ τοὺς πτωχοὺς Ἑλληνας, πεντακοσίας διὰ τοὺς Ἀρμενίους καὶ πεντακοσίας διὰ τοὺς Ἰσραηλίτας.

Τὴν μεσημβρίαν ἡ Δημογεροντία πατέθηκε πρόγευμα πρὸς τὴν τὸν Βασιλέως. Ὁ Ὑπατος Ἀρμοστής Σ. Σαχτούρης ἐγένεως πρόψοσιν, ἔζηρὸς τὸ συντελεσθὲν ἀπελευθερωτικὸν ἔργον εὐχῆθεις εἰς τὸν Βασιλέα νὰ ἐγκατασταθῆ εἰς τὰ Σουλτανικὰ Ἀνάκτορα.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΜΙΑ ΚΑΛΥΒΑ ΚΑΙ Η ΓΑΛΑΤΕΙΑ

Ὁ δυνὸς μας ὁ Πυγμαλίων εἶπε ἐξοθητικῶς, βρακοφόρος, γεωργὸς ἀπὸ ἑνα κοινὸν χωριὸν μας εἶνε ἄλος χωρὰ γενιᾶτος καὶ ἐνθουσιεμὸς γιὰτὶ κατάρθωσε ἄποκτησῆ εἰς τέλος τὴ λατρενὴν τοῦ Γαλατεία.

Τὶ τὰ θέλετε, ναὸν πράγμα ὁ γεροντικὸς ἔπος, δηλαδὴ τὸ ξανταίτημα.

Ἡ Γαλατεία εἶνε καὶ αὐτὴ χωρὸν τὸν, ἔως 18 εἰσὺν, μελοχορὸν καὶ ἀρεκτὰ ὄμορφη νὰ πῆρ.

Τὶ τὸ βολο τοῦ ἔκαμε τοῦ γέρον μυστήριον! Μάγια νὰ ποιῆς, ποιῆς τὰ πιστεύῃ αὐτὰ τὰ πράγματα, καὶ ἄμας τὶ τὰ θέλετε στὴν ἀρχὴ δὲν τὸν ἤθελε με κανένα τρόπο ἡ Γαλατεία. Ὁ γέρος ἄμας βαστοσε τὸν ἴδιο γαβὰ καὶ κολὰ καὶ σῶναι νὰ τὴν ἀποκτήσῃ.

Ἔστειλε διαρκῶς προσενητάδες, γρηῃς νιῆς, παλάδες χοιτάδες καὶ τῆς ποῖο γρηῆς ἀκόμη μαυρόθρησος προσενητρίες, δάοις σὸ ἴλιος τὰ κατάφερε δίδοντας σ' εἴτην ἄλη του τὴ περιουσία του κινητὴ καὶ ἀκίνητο δι' ἐπισήμων ἐγγράφων, με τὴ συμπρόνια ἄμας νὰ κρατήσῃ ἑνα μικρὸ χωράφι καὶ μία κολύβα

μέσα, γιὰτὶ λέγει ὅτι τὸν ἀρεκτὴ ἡ κολύβα αὐτὴ καὶ ἡ Γαλατεία του.

Καὶ τώρα, σὰς ἀναγγέλλομεν ὅτι ὁ ἐβρομυγνάρης ἐρωστυνημένος τελεῖ τοὺς γάμοους του μετὰ τῆς σκεδὸν ἐγγυῆτος του Ἀλῆδος τῆς ὁτοίας τὸ ὄνυμα δὲν γνωρίζομεν νὰ τὸ σεβρίσωμεν.

Καὶ τώρα λέμε ὁ Πυγμαλίων εἶχε χλιεῖς φρεῖς δίκοπο φοβούμεθα ὁ μος μὴ βρεθῆ καὶ ἑνας Ρενος καὶ μὰς τὰ κἀνῃ ἀλλ' αἶσα.

Ο Δ 75

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΜΥΤΙΑΚΗΝ ΣΤΟ ΜΑΝΤΑΜΑΔΟ

(Συνεχία ἐκ τοῦ προηγούμενου)

— Ἐτα τώρα νὰ φάμε λέμι ὁ καπετάνιος, ἐνὸ συγγεῖος μία καπέλα ἀγχινοῦ κομπορηγισμένη μανέσρα με κρέας ἐσπερβαλε ἀπὸ τὸ κῆρβς τῆς Μπῆσιας. Δὲν ἤθελε καὶ πολλὰ παρακάλα ὁ Τσακράκης. Πῆρες τὸ κοτάλι του καὶ εἶρχετ με λιμαρχία στὴ μανέσρα. Ἐνοεῖται ὅτι δὲν ὑπότρεος καὶ ὁ κ. Γεωργίου, γιὰ νὰ δεῖτε, λέγει, σὸν κ. Τσακράκη πῶς ὄλα του εἶνε ἐν τάξει με ὄλη του τὴν κερνιάδα. Ὁ καπετάν Δημήτρης ἔβαλε ὄλα του τὰ δυνάτῃ γιὰ νὰ μὴ μείνη νησιώτικ καὶ οὔτε κἀπὸ δὲν ἔβρασε, ἄν καὶ ὁ Τσακράκης κατέστρε νὰ τὸν παραστήσῃ καὶ νάεν κἀνῃ καὶ λῆβῃ καὶ αὐτὸς μέρος στὴ φλιαρία πῶς. Χαρογέλοισ μονάκι καὶ με σέμα πάντες φρουκομένε τὸς ἀπελάμβανε πὸς καμπισαθῆκανε πῶς δὴ φάγη περισσότερο. Ὡς τόσο ἡ καπέλα ἄδισας μὲτα σὸ 10 λεπτά καὶ ὄλοι ἔκτισαν κελὰ καὶ γῶ ...ὄχι καλῆτερα, γιὰτὶ ἀμαρία ἐξομολογημένη, εἶμα μία πεινὴ διαβολεμένη, ἐπειδὴ σὸν ἀϊσῆσις δὲν εἶχε προσβέλην, νὰ πῶσι τίποτε μαζὸ μου καὶ σὸν βράδος καμωραγῶ δὲν ἐσρόντισα καὶ σὸν δὲν μαζὸ μου γιὰ νὰ με κλέσωνε καὶ μετὰ πῶρὰ περιουρῆ σὸνα νὰ τὸ παρακολοῦθα καὶ νὰ τὸς ἀπολαμβῶ σὲργίγγοντας τὴν κολύβα μου.

Συζητήσι

Νάτηνε φάνηκε ἀπὸ μικρὰ καμαρωτὴ, καμαρωτὴ στὴ βόρεια ἀλαγὰ τοῦ Πελεπόννησου. Στέκεται περιφραγὴ καὶ μακροφῶνι ἀπὸ ψηλὰ τὸ χοιτέριος τῆς παιδικῆς, τὸ ὄφιστο λυμῆν τῆς με τὴν ποιητικὴν ἐκκλησιῶν του, ὄρελομύσιν εἶνε τὴν προτοβουλῆαν τοῦ ὄρετου προσδρου τῆς Κοινοτήτος κ. Ε. Ἰατροπούλου, τὸ μεγαλοπρεπὲς ἐγροστικὸν κ. Καλλιγέρη εἰς τὸν ὄρετον ὄρεα καὶ τόσα ὄρελῃ ἡ Συκομνὸν καὶ ἑνα ὄρεα ἄλλα σπῆματα καὶ γαβῆκαίμα, πὸν ἐφρόντισαν νὰ χρίσουν ἐπὶ ὀφιλοπόδοι καὶ ἐγκατῆσται κῆτομοι, γιὰ νὰ περνοῦν τὸ σ' ὄκαίρι του; μετὰ ὄμορφη προτόνια τῆς ἀγαπημένης; τῶν πατρίδος. — Δόξο σὸ ὁ θεὸς! δὴ φάμε εἰς τέλος. ἔμα σὸν κ. Γεωργίου, με τὸν ὄρετον σ' αὐτὸ τὸ ἀναμετῆ εἶμα ἀρχίσει ψηλὴ κορβέντα, ἐνὸ δ κ. Τσακράκης ποικτικὸς ἀνδρῶσος, ἐφρόντισε νὰ κατέβῃ σὸν σαλονίον τῆς Μπῆσιας καὶ ἐπὶ προφιληγμένος ἀπὸ τὸν ἴλιος καὶ τὸν βορροφῶ ρουαζάκι χονεῖοντας μακροῖως τὴν

